

IX. Magyar Természetvédelmi Biológiai Konferencia

„Tudományoktól a döntéshozatalig”

Helyszín:

Szegedi Tudományegyetem
József Attila Tanulmányi és Információs Központ

Időpont:

2014. november 20-23.

Absztrakt-kötet

Szerkesztette:

Lengyel Szabolcs

Magyar Biológiai Társaság, Budapest
Szegedi Tudományegyetem Ökológiai Tanszék
MTA Ökológiai Kutatóközpont

2014

IX. Magyar Természetvédelmi Biológiai Konferencia

„Tudományoktól a döntéshozatalig”

RENDEZŐK

Magyar Biológiai Társaság
Szegedi Tudományegyetem Ökológiai Tanszék
Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság
Körös-Maros Nemzeti Park Igazgatóság
MTA Szegedi Akadémiai Bizottság Természetvédelmi és Ökológiai Munkabizottsága
Society for Conservation Biology Hungarian Chapter

SZERVEZŐBIZOTTSÁG

- Báldi András társelnök (MTA Ökológiai Kutatóközpont)
- Margóczy Katalin társelnök (Szegedi Tudományegyetem Ökológiai Tanszék)
- Cseh Viktória titkár (Szegedi Tudományegyetem Ökológiai Tanszék)
- Czúcz Bálint (MTA Ökológiai Kutatóközpont)
- Cserhalmi Dániel (SZIE Biológiai Intézet)
- Kovács-Hostyánszki Anikó (MTA Ökológiai Kutatóközpont)
- Körmöczy László (Szegedi Tudományegyetem Ökológiai Tanszék)
- Lengyel Szabolcs (MTA Ökológiai Kutatóközpont)
- Mihók Barbara (MTA Ökológiai Kutatóközpont)
- Vili Nóra (SCB Hungarian Chapter)

SZAKMAI TÁMOGATÓK

MTA Ökológiai Kutatóközpont
MTA Ökológiai Tudományos Bizottság
Magyar Ökológusok Tudományos Egyesülete
Magyar Természetudományi Társulat
Society for Conservation Biology – Europe Section

ANYAGI TÁMOGATÓK

Földművelésügyi Minisztérium, Környezetügyért, agrárfejlesztésért és hungarikumokért felelős
Államtitkárság
MTA Ökológiai Kutatóközpont
Körös-Maros Nemzeti Park Igazgatóság

KIVONATOK

Nyitó- és plenáris előadások (a program sorrendjében): **3 – 6. o.**

Szimpózium-előadások (a program sorrendjében): **7 – 26. o.**

Poszterek (első szerző neve szerint ABC-sorrendben): **27 – 129. o.**

Kutatócsoportok és civil szervezetek bemutatkozása: **145 – 149. o.**

NYITÓ ÉS PLENÁRIS ELŐADÁSOK KIVONATAI

(A programban meghatározott sorrend szerint)

macropter egyedek aktívan használják szárnyaikat. Ezzel szemben a potroh tömege nem csökkent szignifikáns mértékben, bár a varianciája nagyobb volt a brachypter nőstényeknél. Ennek a magyarázata azonban nem egyértelmű.

A nagytestű növényevők és ragadozók közös kezelési lehetőségei a Kárpáti Régióban

Szemethy László, Kovács Imre, Biró Zsolt, Heltai Miklós, Katona Krisztián és Szabó László

*Szent István Egyetem, Vadvilág Megőrzési Intézet
2100 Gödöllő, Páter Károly u. 1.
Email: szlacsi@ns.vvt.gau.hu*

A nagyragadozók és nagytestű növényevők számos ökoszisztémában zárókö-fajokként jelennek meg. Ezen fajok megítélése nem egységes, közösségi kezelésük és a velük való egységes gazdálkodás – jelentőségük ellenére – napjainkig nem valósult meg. A Kárpátok térsége az európai nagytestű emlősök szempontjából az egyik legfontosabb geográfiai régió. A SEE Program által támogatott BioREGIO Carpathians projekt keretében a következő kérdésekre kerestünk választ: (1) A fajok védelmi szintje és rendelkezésre álló adatbázisaik befolyásolják-e azok tervezési és monitoring rendszereit? (2) Van-e különbség a többnyire védett ragadozók és a többnyire vadászható növényevők között az elérhető adatbázisok, ill. a tervezési és monitoring rendszerek tekintetében? (3) Melyek a legfontosabb, nagytestű emlősökhöz kapcsolódó közös integrált kezelési intézkedési lehetőségek, ötletek és fejlesztendő kutatási területek? A BioREGIO Carpathians projekt hat különböző partner országának szakértői között végzett kérdőíves felméréssel gyűjtöttünk adatokat a barna medve (*Ursus arctos*), szürke farkas (*Canis lupus*), eurázsiai hiúz (*Lynx lynx*), gímszarvas (*Cervus elaphus*), európai őz (*Capreolus capreolus*) és a zerge (*Rupicapra rupicapra*) vonatkozásában. Eredményeink alapján nincs igazolható kapcsolat a védelmi szint és az állománybecslési vagy hasznosítási adatok minősége között. Az esetek többségében léteznek teríték-adatbázisok, de ezek megbízhatóságát a szakértők gyengének tartják. Monitoring-rendszer minden növényevő és a ragadozók többsége esetében létezik. A monitoring módszerek többnyire szubjektív megítélésen alapulnak, ritkábban jelentenek tudományos módszereket. Mindkét csoportban egyaránt az esetek mintegy felében létezik fajmegőrzési vagy kezelési terv. A védelmi szint emelkedésével a tervezési rendszer minősége nem növekszik. A közös integrált kezelési intézkedések, ill. a kutatási prioritások körében a szakértők a közös, megbízható módszereken alapuló monitoring-rendszer kidolgozását és a monitoring módszerek fejlesztését tartják legfontosabbnak.